

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det var jo slet ikke noget nyt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu oplyste fra 1898. Jeg har jo udtrykkelig gjort opmærksom paa det samme i min Redegørelse, at efter at man i Ministeriet gentagne Gange havde udtalt sig, første Gang om en Metodist og anden Gang om et andet Medlem, der ligeledes stod udenfor Folkekirken, og udtalt, at de ikke kunde være Medlemmer af Skolekommissioner, saa havde man senere yderligere gjort det samme gældende overfor Medlemmer af Frimenigheder. Jeg udtalte mig jo udtrykkelig imod denne Opfattelse og oplyste, at Ministeriet ogsaa havde frafaldet den ved to Resolutioner af 1898. Saa det var jo ganske overflødig for det ærede Medlem nu at fremføre en af disse Resolutioner. Saa spørger det ærede Medlem, hvad jeg vilde gøre, hvis der i et Byraad udelukkende sad Medlemmer, som ikke tilhørte Folkekirken. Ja, det er et af disse opstillede Tilfælde, som man roligt kan lade ligge; hvor skulde man vel kunne finde et saadant Byraad? Som det synes, ville Domstolene nu faa Lejlighed til at afgøre Sagen, og Ministeriet ønsker en saadan Afgørelse. Siger Højesteret saa, at Ministeriet ikke er berettiget til at stille denne Betingelse for at kunne være Medlem af Skolekommissionen og føre Tilsyn med Skolen og Religionsundervisningen, ja, saa kan man jo vælge Mormoner og andre ind i Skolekommissionen. Men saa længe der ikke foreligger nogen Afgørelse fra Domstolene, saa længe finder jeg Afgørelsen fra 1886 overfor Metodisten rigtig; og da Spørgsmaalet derfor første Gang kom til at foreligge for mig, om en Mormon kunde være Medlem af en Skolekommission, saa sagde jeg, at jeg ikke her fandt Anledning til at fravige den gamle Praksis, og at en Mormon ifølge Forholdets Natur ikke bør være Medlem af Skolekommissionen.

K. M. Klausen: Ja, det forekommer mig, at Ministeren stiller sig her paa et meget intolerant Standpunkt. Han nægter, at Folk, som i alle Maader ere kvalificerede til at røgte Hvervet som Medlemmer af en Skolekommission, faa Ret dertil, blot fordi han finder, at deres religiøse Anskuelser ikke ere i den tilbørlige Orden, som det passer for ham. Han nægter en saadan Mand at have Sæde i Skolekommissionen, men det forekommer mig, at han her gør en stærk Indskrænkning i den

Ret, som er given Byraadene efter Loven om Købstadkommunalstyrelsen. Jeg beklager meget, at Ministeren stiller sig saa intolerant. Ministeren skulde staa som Vogter for Aandsfriheden her. Jeg tror, at han tværtimod stiller sig paa Intolerancens Standpunkt, paa et snæversynet Standpunkt, som det forekommer mig er meget beklageligt.

N. C. Christensen: Den højtærede Kultusminister erklærede, at den Forespørgsel, der forelaa, var fremkommen paa Foranledning af Leander Nielsen selv. Det er for saa vidt rigtigt. Det gik til paa den Maade, at da han blev foreslaaet som Medlem af Skolekommissionen, blev der fra en vis Side gjort Indsigelse derimod, idet man henviste til, at han, som staaende udenfor Folkekirken, neppe vilde kunne faa Lov til at tage Sæde i Skolekommissionen. Leander Nielsen og flere med ham henviste da til den Afgørelse af 18. Maj 1898, som her har været omtalt, og hvori Kultusminister Styhr erklærer, at en Mand, som ikke var Medlem af Folkekirken, godt kunde være Medlem af Skolekommissionen. Man kunde dog neppe gaa ud fra, at det, at han var Medlem af en Frimenighed, var det, som gav ham særlig Kvalifikation til at indtage denne Plads, naar det netop gjordes gældende i samme Skrivelse, at det forudsattes, at han, som ikke var Medlem af Folkekirken, ikke kom til at føre Tilsyn med eller vilde gøre Forsøg paa at øve nogen Indflydelse paa Undervisningen i Religion. Naar dette var tilføjet, maatte man antage, at man i Kultusministeriet havde forandret Opfattelse. Skrivelsen indledes nemlig med, at man „efter fornyet Overvejelse af Spørgsmaalet“ er kommen til den Anskuelse, som her gøres gældende. Man maatte altsaa gaa ud fra, at der nu ikke længere var Tale om at formene en Mand at blive Medlem af en Skolekommission, fordi han stod udenfor Folkekirken. Her er jo ikke Tale om at kassere Valget af et Skolekommissionsmedlem, her er kun Tale om, at han ikke maa være Medlem af Kommissionen, fordi han ikke er Medlem af Folkekirken.

Den højtærede Minister gør gældende, at det er af Hensyn til, at Skolekommissionen bl. a. ogsaa skal føre Tilsyn med Undervisningen i Religion. Ja, det skal den, men der undervises heldigvis ogsaa i Skolerne i andre Fag, der efter min Mening have lige saa stor Betydning. Man har nu valgt denne Mand til Medlem af Skolekommissionen, fordi man ansaa ham